Toate eforturile pentru succesul scrimei romînești la J. O. de la Tokio

Recent a avut loc analiza activității 'ederației romîne de scrimă pe anul 963. Materialul de față sintetizează rincipalele probleme cuprinse în raort, precum și discuțiile care s-au urtat pe marginea lui.

Și pentru scrimă, anul 1963 a contituit o etapă importantă, de verifiare a potențialului ei valoric. LOCUL LA FLORETA FETE prin Ana Ene ɔbținut la Criteriul mondial de scrimă l tineretului de la Gand (Belgia), LOCUL I LA FLORETA BĂIEȚI INDIVIDUAL (Ionel Drîmbă) și pe echipe, abie individual (Ștefan Haukler) și pe echipe la concursul triunghiular R.P. Romînă — R.R. Polonă — R.P. Ungară de la Poznan rezervat reprezentativelor de tineret, LOCUL I LA FLORETA BĂIEȚI — individual (Tănase Mureșeanu) și floretă fete — individual (Maria Vicol), cu prilejul concursului internațional de la Kiev, LOCUL I LA SPADA — individual (Ștefan Haukler) în cadrul concursului nternațional de la Karlovy Vari (R.S. Cehoslovacă) iată succesele principale realizate de scrimerii noștri fruntași în anul care se încheie.

Fără îndoială că succesele scrimei romînești ar fi putut fi și mai mari, pe măsura condițiilor create mișcării noastre sportive și a cerințelor actuale. La campionatele mondiale pentru seniori de la Gdansk, de pildă, s-ar fi putut obține mai mult decît locul IV la floretă fete — individual (Olga Szabo) și locul VIII în aceeași probă, pe echipe, locul V la echipe floretă băieți și locul VI la sabie pe echipe. Colectivul de antrenori care a răspuns de pregătirea loturilor noastre pentru campionatele mondiale din acest an și în special tovarășul Angelo Pelegrini își luase angajamentul de a aduce echipa feminină de floretă a R.P. Romîne pe locul I. Și de la locul I la locul VIII este o... diferență!

Așa cum a rezultat și din analiza modului de comportare a reprezentanților noștri la campionatele mondiale, antrenorii care au răspuns de pregătirea loturilor (Pelegrini, Vîlcea, Panescu, Csipler) nu au muncit îndeajuns pentru obținerea unor succese de prestigiu, n-au colaborat — mai ales — în măsura cuvenită. In perioada de pregătire pentru „mondiale", spre exemplu, antrenorul Pelegrini a manifestat prea puțină exigență, volumul și intensitatea muncii de instruire fiind necorespunzătoare. S-au pierdut din vedere elemente fundamentale din cadrul procesului de instruire, ca de pildă individualizarea antrenamentelor, care s-a făcut mai mult pe hîrtie. La capitolele „pregătire fizică generală" și „pregătire tactică", echipa noastră feminină de floretă s-a prezentat, de asemenea, deficitar. Normele de control stabilite după criterii riguros științifice n-au fost respectate cu toată strictețea.

Nici ceilalți antrenori ai lotului, M. Vîlcea și Al. Csipler (deși echipele pregătite de ei au obținut normele olimpice) n-au muncit suficient, nu au planificat în mod corespunzător antrenamentele, n-au folosit cele mai moderne metode de lucru. Antrenorii lotului, în general, n-au ajuns la o concepție avansată în ce privește dezvoltarea laturei atletice în pregătirea scrimerilor noștri fruntași.

O altă lacună existentă în munca antrenorilor a fost aceea a folosirii unor elemente care nu-și mai justificau prezența în loturi, adică a unor sportivi fără perspectivă. In același timp, antrenorii lotului n-au dovedit suficient simț pedagogic, nu și-au cunoscut sub toate aspectele sportivii, n-au știut și n-au făcut eforturi susținute să le cîștige încrederea, să-i dinamizeze; nu le-au asigurat — cu alte cuvinte — o pregătire moral-volitivă corespunzătoare, menită să-i facă pe sportivi să lupte cu toate puterile pentru obținerea victoriei.

Iată de ce apreciem că în direcția îmbunătățirii procesului de instruire, posibilitățile n-au fost epuizate. Lucrul acesta a fost subliniat atît cu prilejul conferinței pe țară a antrenorilor de scrimă cît și cu ocazia prezentării dării de seamă a F.R. Scrimă pe anul 1963.

S-a recunoscut, de pildă, că în unele cazuri se mai muncește empiric, fără o planificare corespunzătoare, fără plan de perspectivă. Deși ocazii au existat — campionate republicane, concursuri bilaterale între orașe sau cluburi — antrenorii nu au căutat să facă un schimb de experiență, n-au căutat să elimine lipsurile existente în activitatea lor. In munca de selecție mai există antrenori care nu dovedesc suficientă exigență, urmărind doar să atragă un număr cît mai mare de scrimeri în secțiile de care răspund, neglijînd ceea ce este mai important — CALITATEA. Antrenorii se preocupă prea puțin și de crearea — în cadrul secțiilor respective — a unor grupe de copii, lipsind — așa cum s-a remarcat în discuții — această disciplină de schimbul de mîine.

Posedăm o școală de scrimă a cărei faimă a trecut de mult hotarele țării. Succesele dobîndite la ultimele ediții ale Jocurilor Olimpice, în campionatele mondiale ca și în concursurile internaționale de mare anvergură confirmă din plin acest fapt. Mișcarea noastră sportivă are în cadrul ei antrenori pricepuți și entuziaști. Există condiții minunate de lucru. Ceea ce se cere în mod deosebit antrenorilor noștri este SPIRITUL DE COLABORARE. Trebuie să existe între antrenori relații mai strînse, principiale, tovărășești. Ei trebuie să-și îmbunătățească continuu stilul de muncă, să aprecieze la justa lui valoare încrederea ce li s-a acordat. In atenția antrenorilor noștri trebuie să se afle în același timp și preocuparea perseverentă pentru studiu. A fi în pas cu tot ce este nou este o condiție esențială pentru obținerea succeselor, în orice domeniu de activitate.

Trebuie să fie limpede pentru toți, că stă în putința noastră ca la J. O. de la Tokio, scrima romînească — și îndeosebi floreta feminină — să ocupe treptele cele mai înalte în ierarhia celor mai buni, să aducă mișcării noastre sportive satisfacții dintre cele mai mari.

La sfîrșitul lucrărilor a fost adoptat un plan de măsuri menit să ducă la realizarea acestui înalt deziderat, bineînțeles prin eforturile unite ale secțiilor din cluburi și asociații, ale comisiilor pe ramuri de sport, ale sportivilor și antrenorilor.

HANDBAL

SITUAȚIA ÎN PRELIMINARIILE CAMPIONATULUI MONDIAL

Pentru handbaliștii noștri fruntași, primele luni ale anului viitor se anunță bogate în evenimente sportive internaționale. Notăm pe cele mai importante: *„Cupa orașului București"* (la începutul lunii februarie) și apoi, *turneul final al campionatului mondial* (martie în R.S. Cehoslovacă).

Competiția supremă a handbalului — campionatul mondial — stîrnește, firește, un viu interes printre participanți. Aceștia se pregătesc cu multă atenție fie pentru jocurile de calificare pe care le au de susținut, fie pentru turneul final. Jucătorii iugoslavi, de pildă, care mai au de susținut meciul retur cu Austria, se vor pregăti în luna ianuarie într-un cantonament, după care — în februarie — vor pleca în turneu în Franța și R.S. Cehoslovacă. Echipa Suediei, calificată direct în turneul final, a susținut numeroase partide internaționale pregătitoare, printre care cu Norvegia (14—10 și 8—13) și cu Danemarca (18—13 și 10—13). De asemenea, reprezentativele R.D. Germane, R.F.G. etc, au disputat jocuri avînd acest caracter de pregătire. Chiar turneul echipei noastre naționale în Austria, Franța și R.D. Germană a avut acest scop. Cum se vede, pretutindeni pregătiri intense pentru „C.M.".

După cum se știe, în turneul final vor lua parte 16 echipe. O parte dintre ele se vor califica în urma unor jocuri preliminare. Să vedem care este situația lor.

În GRUPA I (calificate direct: *R.D.G.* și *R.F.G.)* s-a disputat un singur meci: Iugoslavia — Austria 26—14 (returul la 21 ianuarie la Viena). Șansele sînt de partea echipei iugoslave. Datele celuilalt joc, Canada — S.U.A., nu se cunosc.

GRUPA A II-A (calificate: *Suedia* și *Islanda):* O întrecere preliminară între R.P. Polonă și R.P. Ungară, destul de echilibrată și de aceea așteptată cu legitim interes. Cîștigătoarea grupei Africa n-a fost încă desemnată.

În GRUPA A III-A (calificate: *R.S. Cehoslovacă* și *Danemarca):* s-au jucat două partide: Elveția — Luxemburg 29—16 și Spania — Franța 16—13. Elveția este virtual calificată după diferența cu care a cîștigat; în schimb, e mai greu de prevăzut cine va merge mai departe dintre celelalte două echipe. Franța păstrează oricum prima șansă în retur.

GRUPA A IV-A (calificate: *R. P. Romînă* și *Japonia).* Dintre jocurile preliminare unul singur a avut loc: U.R.S.S. — Finlanda 26—19, duminică la Tbilisi. Returul: la 19 ianuarie la Helsinki. Nu s-au primit informații în privința celeilalte întîlniri, Norvegia — Olanda.

Corespondenții ne scriu despre „Cupa F.R.H." și „Cupa Sportul popular"

● TIMIȘOARA. — Zilele trecute a luat sfîrșit prima parte a „Cupei FRH", clasamentele fiind următoarele:

MASCULIN

1. Știința	4	4	0	0	115:63	8
2. Tehnometal	4	3	0	1	93:71	6
3. Mecanica	4	2	0	2	84:86	4
4. Ambalajul met.	3	0	0	3	52:79	0
5. S.S.E.	3	0	0	3	40:85	0

In ultima etapă a turului s-a disputat derbiul Știința—Tehnometal. Victoria a revenit studenților la scorul de 24—17. *Inițial se inscrisese și echipa „Tutunul" dar aceasta a fost eliminată din cauza neprezentărilor la jocuri.*

FEMININ

1. C.S.S. Banatul	4	4	0	0	76:32	8
2. Constructorul	5	3	0	2	68:49	6
3. Știința	4	3	0	1	51:34	6
4. C.S.M. Reșița	5	2	0	3	59:67	4
5. Ind. Linei	5	1	0	4	30:56	2
6. S.S.E	5	1	0	4	40:84	2

Intîlnirea Banatul—Știința a fost amînată deoarece prima echipă a plecat în turneu în R.D. Germană.

Nivelul tehnic al competiției lasă de dorit. Ultimele două clasate n-au formații corespunzătoare

(*Al. Gross*, coresp reg.)

● CLUJ. — Din cauza bogatului program la volei și baschet (orașul nostru are opt echipe în campionatul categoriei A), care a ocupat sala, zilele trecute nu s-au disputat decît patru jocuri în „Cupa F. R. H." și „Cupa Sportul popular". Iată rezultatele: *Agronomia — S.S.E.* 22—19 (10—10) în seria I și *Ind. Sîrmei C. Turzii — Rapid Cluj* 22—12 (10—5) în seria a II-a la SENIORI: *Știința — Rapid* 25—5 (9—3) la SENIOARE și *C.S.Ș. I — Rapid* 29—11 (13—8) la JUNIORI.

P. Radvanyi - coresp.

● SIBIU. — In etapa a IV-a a celor două competiții s-au desfășurat următoarele partide:

Seniori: Voința II Sibiu — Voința Sighișoara 16—24 (5—11), Fl. roșie Sibiu — Metalul Copșa Mică 12—15 (8—6), ASA II Sibiu — GAC „9 Mai" Cisnădioara 29—12 (14—7), Textila Cisnădie — S.S.E. I Sibiu 21—16 (8—10), Voința I Sibiu — Steagul roșu Mediaș 6—0 (neprezentare), Inainte Sibiu — Constructorul Sibiu 17—23 (10—10).

La senioare au absentat de la jocuri Tîrnava Sighișoara, Textila Sighișoara, Record Mediaș, Firul roșu Tălmaciu și Faianța Sighișoara, astfel că n-a putut avea loc nici o partidă. Situația trebuie analizată de organele sportive de resort.

Junioare: Tînărul Muncitor Sibiu — Covorul Rășinaru 9—2 (5—2), C.S.M Sibiu — Voința Sighișoara 5—9 (2—4) și S.S.E. II Sibiu — Textila Cisnădie 6—4 (5—2).

(I. Pietraru, coresp.).

O fază spectaculoasă dintr-un meci al handbaliștilor de la Teleajen

Foto: I. Mihăică

„Ce bine se înțeleg băieții!..."

O preluare și balonul purtat pînă atunci ca de un șnur nevăzut se oprește sus în colțul porții... Entuziasmului de pe urma punctului înscris îi urmează adesea remarca: „ce bine se înțeleg băieții!".

Și e interesant de știut ce anume îi face pe jucători să acționeze ca un tot, să învingă cele mai grele momente de tensiune sau ca fluierul final al arbitrului să-i înlănțuie într-o caldă și sinceră îmbrățișare?

— Vă spunem noi. Dar mai ales convingeți-vă — s-au oferit doi harnici activiști pe tărîm sportiv de la Rafinăria Teleajen. Am acceptat invitația cu încredere, deoarece venea din partea a doi oameni competenți cum e Ion Iordache, vicepreședintele comisiei regionale de handbal Ploiești și totodată secretarul asociației sportive Rafinăria Teleajen, și Gabriel Ștefănescu, conducătorul secției de handbal de la aceeași asociație.

La „Casa sportului"...

O vizită la „Casa sportului" (o vilă în care pe vremuri a huzurit vreunul din „vătafii" trusturilor străine). După orele de lucru vin aici handbaliști, fotbaliști, popicari, mari și mici, pentru a se interesa de-ale sportului. E un adevărat furnicar... Aici am reîntîlnit cele două cunoștințe, cum s-ar spune „pe teren propriu". Și, desigur, nu ne-am putut abține de la aduceri aminte despre începuturile handbalului ploieștean, povestite cu atîta patos de cei doi „sufletiști" la o așa-zisă... gură a sobei.

...Dar ce rost are să vă introduc în istorie, cînd cei ce entuziasmează cu adevărat au în medie 22 ani? Ar fi poate bine pentru unii care încă mai au o „pînză de păianjen" pe ochi ce îi împiedică, așa cum i-a împiedicat cu ani în urmă și pe cei de la Rafinăria Teleajen să vadă că adevăratele talente se aflau la doi pași, că acele „minți grozave" pretinse de un antrenor oarecare se găseau în curtea de alături, în rîndurile sutelor de elevi meseriași. Ar fi poate interesant de arătat modul hotărît în care a acționat directorul Gh. Pescaru, sindicatul și organizația U.T.M. pentru a tăia pofta unora dispuși să „fericească" echipa cu „achiziții"... După cum n-ar fi lipsit de interes să amintim de evoluția echipei de handbal in 7 Rafinăria Teleajen, azi în categoria A.

— Muncă, promovarea noului și o temeinică educație comunistă" — acestea au hotărît totul, ne spune conducătorul secției de handbal. Profesorul de educație fizică Florin Stoenescu a fost de acord cu noi, ba pînă la urmă a și dovedit-o că „mințile grozave" se găsesc tocmai în rîndurile tinerilor de aici. Nu ne-au speriat nici înfrîngerile, la început fiind cum se spune gazda bătăilor. După trei ani însă, echipa a devenit campioană pe oraș, apoi pe regiune, a ajuns în categoria B. din nou în baraj și de aproape trei ani e în categoria A...".

— „Cît privește întrebarea care vă frămîntă, intervine Ion Iordache — cunoașteți-i pe băieți și o să aveți un răspuns edificator!"

In ale handbaliștilor...

Unde poți să-l cunoști mai bine pe om decît la el acasă? De acest adevăr m-am convins vizitîndu-i pe frații Gheorghe și Relu Iconaru, pe Ion Paraschiv și Ion Popescu, pe Rolf Schnep și pe alții. Toți buni gospodari, deși atît de tineri. La Gheorghe Iconaru în casă se îmbina armonios hărnicia tinerei lui soții cu chibzuiala bărbatului: curățenie, rînduială, televizor „Cosmos", aparat de radio... Rolf Schnep tocmai își terminase de zugrăvit camera în care în curînd va poposi un frumos aparat de radio (neapărat frumos și bun l-au „obligat" băieții din echipă). Cu Ion Paraschiv în cameră locuiește și „internaționalul" Ion Popescu, plecat în acele zile în Austria și Franța. Paraschiv e student în primul an la Inst. Politehnic, iar Popescu în clasa a X-a. (De altfel aceasta este caracteristica tuturor componenților echipei, mai toți fiind în clasele X sau XI). O cameră în care domnea atmosfera de studiu și prea puțin cea de burlac... Și alte însemnări despre tinerii handbaliști de la Rafinăria Teleajen: ei muncesc împreună (instalatori, electricieni, mecanici, lăcătuși, sudori); trei sînt membri de partid (Gh. Iconaru, Paraschiv și Iliescu), iar restul utemiști; sînt buni familiști (chiar și cei necăsătoriți, care trimit importante sume de bani părinților sau fraților) și în același timp, buni prieteni între ei...

Sînt cum s-ar spune niște adevărați „frați siamezi"; împreună la banc, la vizite reciproce, la reuniuni tovărășești și... bineînțeles pe terenul de sport! Ce coeziune spirituală mai puternică și-ar mai putea dori în echipa sa antrenorul Lupescu? Atît pe el cît și pe cei ce se îngrijesc de viața acestei echipe situația din prezent îi obligă. Parcă îl aud pe „tatăl handbalului ploieștean", cum îl numesc unii pe tovarășul Iordache, spunîndu-mi: „de acord!"...

„Numai că pădure fără uscături..." spunea tov. Iordache.

— ???...

— „Da, da. Și la noi... Deși îl cunoșteam de pe vremea cînd era de o șchioapă, cu nasul tot mînjit de ulei. la un moment dat nu ne-am mai putut înțelege cu Gh. Enache, pivotul echipei. Uitați-vă și dumneavoastră! Pînă și scrisul arată că nu vrea să învețe carte". Ne-a făcut și de rușine uneori. Și l-am scos din lot...

Să nu ne amestecăm! Munca educativă desfășurată pînă acum de cei de la Rafinăria Teleajen impune respect și încredere...

...Și pe teren

Drumul de la Ploiești la sala Floreasca l-am făcut împreună cu „bătrînul" autobuz al asociației Rafinăria Teleajen, de serviciile căruia însă băieții sînt mulțumiți pentru că îi aduce mai devreme acasă. Mă simțeam ca în mijlocul unor vechi cunoștințe. Intr-atît de mult, încît, deși aveau un meci ușor în compania unei echipe de categorie inferioară, la primele schimburi de mingi (iertați vă rog!...) am început să am emoții!...

...Mingea părea din nou legată de un fir invizibil, atrasă ca de un fluid magnetic în palmele jucătorilor de la Rafinăria Teleajen. S-a desprins cu folos pentru ca să se odihnească în plasă de nu mai puțin 20 ori... Eram unul dintre cei îndreptățiți să-și explice mai profund remarca: „ce bine se înțeleg băieții!"...

OCTAVIAN GINGU